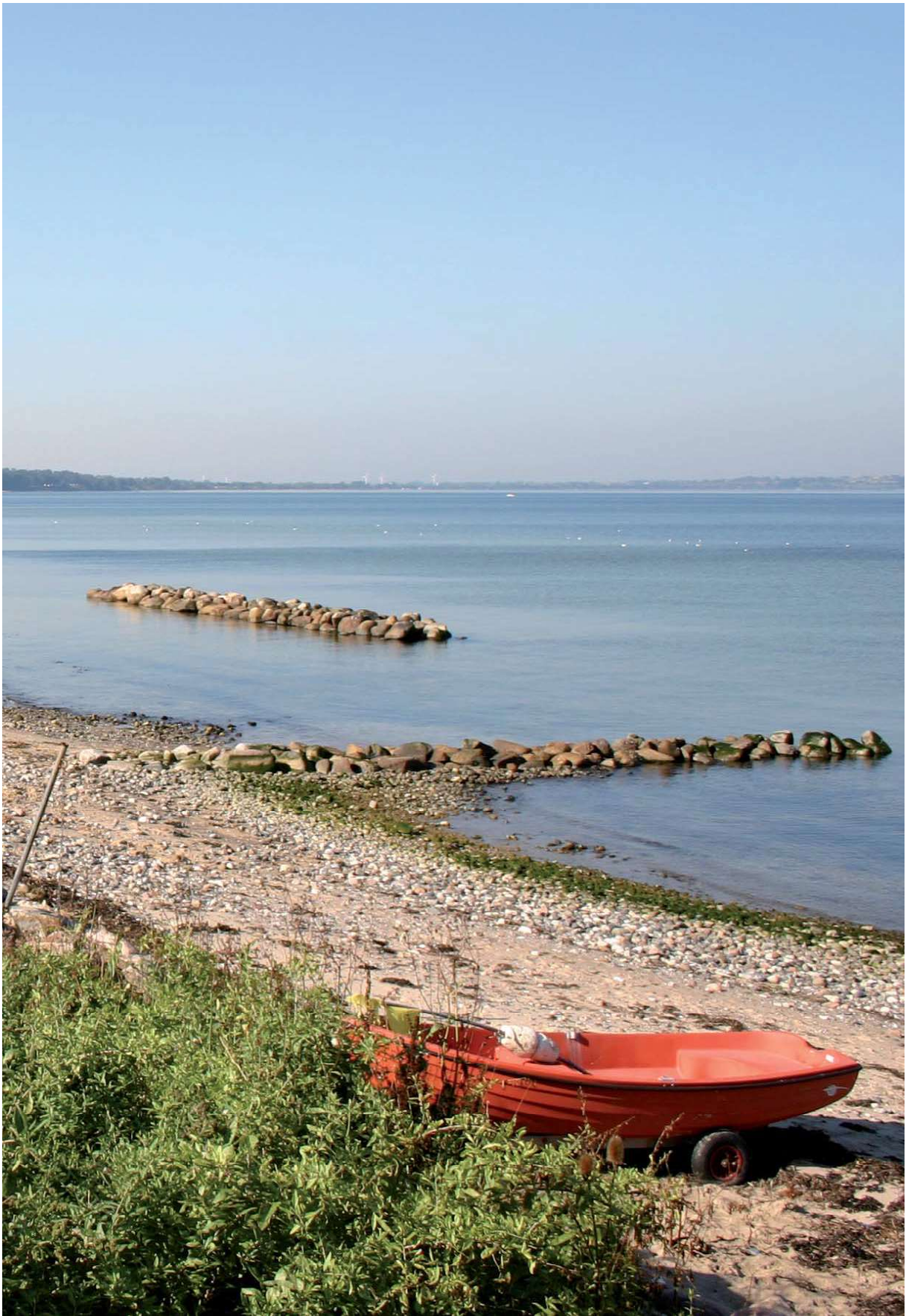


Vejledning til lov om kystbeskyttelse



Indhold

1. Indledning	3
2. Kystbeskyttelseslovens formålsparagraf	7
3. Ansvar for kystbeskyttelse, tilladelse til at udføre kystbeskyttelsesforanstaltninger samt straffebestemmelser	9
4. Kystdirektoratets sagsbehandling	11
4.1 Ansøgning til Kystdirektoratet	11
4.2 Den indledende behandling	12
4.3 Høring af myndigheder	13
4.4 Høringsparternes udtalelser	14
4.5 Orientering af berørte parter	16
4.6 Afsluttende behandling	16
4.7 Vilkår for tilladelse	17
5. Dispensationer og anden relevant lovgivning	19
5.1 Naturbeskyttelsesloven	19
5.2 Forholdet til de internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttede arter	21
5.3 VVM: Vurdering af Virkningerne på Miljøet	22
5.4 Råstofloven	22
5.5 Museumsloven	23
5.6 Fiskeriloven	23
5.7 Lov om sikkerhed til søs	23
5.8 Kommuneplan og lokalplan	23
6. Kommunalbestyrelsens beføjelser efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a	25
6.1 Anmodning til kommunalbestyrelsen	25
6.2 Indledende behandling	26
6.3 Høring af Kystdirektoratet og mulige interessenter	27
6.4 Sagens videre behandling	27
6.5 Kommunalbestyrelsens beslutning	28
6.6 Gennemførelse af kystbeskyttelsen	29
7. Andre administrative bestemmelser	35
8. Klagebestemmelser	37
8.1 Klage over Kystdirektoratets afgørelse	37
8.2 Klage over kommunalbestyrelsens afgørelse	38
Bilag 1 Teknisk optimering og tilpasning af anlæg	39
Bilag 2 Eksempler på bidragsfordeling i tidligere gennemførte kapitel 1 a sager:	42
Bilag 3 Vejledende udkast til vedtægt for kystbeskyttelseslag	44
Faktabokse:	
Spørgsmål og svar vedrørende kystbeskyttelse	5
Hvornår skal der søges om tilladelse til kystbeskyttelse?	10
Kystbeskyttelse i Danmark	17
Ansøger skal også søge om...	24





1. Indledning

Vejledning til lov om kystbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 267 af 11. marts 2009, skal være et redskab til at sikre, at myndighederne samarbejder på en effektiv måde for at opnå et mere naturligt kystlandskab, hvor der kun tillades nyanlæg, hvis det er nødvendigt af hensyn til beskyttelse af mennesker og ejendom. Det effektive samarbejde mellem myndighederne skal samtidig give borgerne gennemsigtighed i sagsgangen og være med til at sikre den kortest mulige sagsbehandlingstid.

Vejledningen retter sig mod såvel ansøgere og deres eventuelle rådgivere som kommuner og andre myndigheder, der inddrages i sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger.

Vejledningen indledes med et overblik over indholdet i kystbeskyttelseslovens formålsparagraf med de forhold og hensyn, der skal afvejes og vurderes, inden der eventuelt kan gives tilladelse til den ansøgte kystbeskyttelsesforanstaltning.

Vejledningen omfatter ikke behandlingen af sager om visse faste anlæg og foranstaltninger på søterritoriet, som ligeledes kun må udføres efter tilladelse fra transportministeren.



Spørgsmål og svar vedrørende kystbeskyttelse

Hvem har ansvaret for at beskytte en ejendom mod erosion eller oversvømmelse fra havet?

Det har grundejeren, se kap. 3.

Skal grundejeren søge tilladelse til at etablere den ønskede kystbeskyttelse?

Ja, kystbeskyttelse må først etableres, når ejeren har søgt og fået en tilladelse fra Kystdirektoratet, se kap. 4.

Skal grundejeren søge andre myndigheder om lov i forbindelse med etablering af kystbeskyttelse?

Det kan være tilfældet, se kap. 5.

Hvad sker der, hvis en grundejer etablerer kystbeskyttelse uden at have fået tilladelse?

Får Kystdirektoratet kendskab til anlægget, kan Kystdirektoratet kræve det fjernet på ejerens regning, se kap. 3

Må flere grundejere etablere et fælles kystbeskyttelses anlæg?

Ja, hvis grundejerne er enige om projektet og betalingen for det, kan de søge tilladelse hos Kystdirektoratet, se kap. 4.

Hvis nogle grundejere ikke vil deltage i projektet, kan de andre grundejere anmode kommunen om at indlede en sag om fælles kystbeskyttelse, se kap. 6..

Må en kommune etablere kystbeskyttelse på kommunens ejendom?

Ja, men kommunen skal som private grundejere have tilladelse fra Kystdirektoratet, se kap. 6.

Stilles der krav til udformning og placering af kystbeskyttelse?

Ja, kystbeskyttelsen skal placeres og udformes, så den lever op til hensynene i kystbeskyttelseslovens formålsparagraf, se kap. 2.

Kan der klages over afgørelser i kystbeskyttelsessager?

Ja, alle sagsparter samt andre, der under sagen har fremsat indsigelser, er klageberettigede, se kap. 8.





2. Kystbeskyttelseslovens formålsparagraf

Kystbeskyttelsesloven indledes med følgende formålsparagraf § 1:

”Formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker mod oversvømmelser samt ejendom mod oversvømmelser og nedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet.¹

Dette formål varetages ved en afvejning af følgende hensyn:

- 1) behovet for kystbeskyttelse,
- 2) økonomiske hensyn,
- 3) kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet,
- 4) kystlandskabets bevarelse,
- 5) naturens frie udfoldelse,
- 6) rekreativ udnyttelse af kysten,
- 7) sikring af den eksisterende adgang til kysten og
- 8) andre særlige forhold af væsentlig betydning for kystbeskyttelse.”

Loven skal således give mulighed for, at mennesker og ejendom, herunder bebyggelse og infrastruktur, kan beskyttes mod havets ødelæggende påvirkninger som følge af oversvømmelse eller nedbrydning af kysten. En beskyttelse skal dog udføres under fornøden hensyntagen til de opregnede hensyn.

Det betyder for det første, at der skal være et reelt behov for beskyttelse. Herved forstås, at der enten er en utilstrækkelig sikkerhed mod oversvømmelse af et kystområde eller, at der er risiko for ødelæggelse af ejendom, herunder bebyggelse og infrastruktur, som følge af havets nedbrydning af klitter, kystskrænter og strandbredder i almindelighed.

Afvejningen af økonomiske hensyn betyder bl.a., at det, der ønskes beskyttet, må forudsættes at have en ikke ubetydelig værdi, og at omkostningerne ved kystbeskyttelsen vurderes at være rimelige i forhold

¹ Søterritoriet omfatter havet fra kystlinjen eller fra en basislinje (en ret linje mellem punkter på kysten eller øer) til en linje 12 sømil (ca. 22 km) fra kysten. Staten har højhedsret over søterritoriet. Højhedsretten har sin oprindelse i de enevældige kongers ejendomsret over søterritoriet. Søterritoriet er i dag ikke undergivet ejendomsret, og kongens tidligere rettigheder administreres nu af flere ministerier. Højhedsretten indebærer, at der ikke uden tilladelse fra staten må foretages inddæmning eller opfyldning på søterritoriet eller anbringes faste anlæg.

til værdien af det, der ønskes beskyttet. Ved denne vurdering kan værdi fortolkes bredt.

Ved vægtning af kystbeskyttelsens tekniske og miljømæssige kvalitet vil det bl.a. blive vurderet, om den tekniske løsning er afbalanceret i forhold til den ønskede beskyttelse. I vurderingen indgår både valg af kystbeskyttelsesmetode (f.eks. skræntbeskyttelse, bølgebrydere og/eller kystfodring) og en optimering af konstruktionen, så den ikke er større og mere omfattende end nødvendigt. Desuden vil konstruktionens påvirkning af nabostrækninger blive taget i betragtning. Anlægget bør således udformes, så eventuelle negative påvirkninger minimeres. Der stilles ligeledes krav om, at anlægget skal udføres med naturlige og uforurenede materialer, og om at anlægget ikke i sig selv må forringe miljøtilstanden på kysten.

Ved valg af teknisk løsning og udformning af konstruktionen bør det overvejes i hvilket omfang, der skal tages hensyn til klimaændringer. Anlægget bør udformes så en eventuel påvirkning og mulig skade på omgivelserne minimeres. I den henseende skal det bemærkes, at anlæggets ejer er (økonomisk) ansvarlig for skade, som anlægget måtte påføre tredjemand. Spørgsmål om eventuel erstatning henhører under domstolene og afgøres efter de almindelige erstatningsregler.

Hensyn til kystlandskabets bevarelse og naturens frie udfoldelse skal bl.a. vurderes ud fra bestemmelser i den fysiske planlægning og lovgivning om naturbeskyttelse. I vurderingen indgår så forskellige forhold som bevaring af værdifulde kystskrænter, herunder også fortsat nedbrydning af geologisk interessante skræntprofiler, visuelle forhold, det frie udsyn langs kysten, og det generelle forbud mod ændring i tilstanden af strandbredden.

Med naturens frie udfoldelse menes, at en naturlig udvikling af kysten med aflejring og erosion, som følge af påvirkning fra vind, vandstand, bølger og strøm, så vidt muligt skal foregå uhindret. En eventuel kystbeskyttelse skal altså ikke unødigt forstyrre eller hindre disse naturlige og dynamiske processer.

Hensyn til den rekreative udnyttelse og sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten vedrører navnlig offentlighedens mulighed for at benytte kysten. Her tænkes især på muligheden for i forbindelse med en kystbeskyttelsesforanstaltning at fastholde eller udbygge en strand. Endvidere skal den frie færdselsret langs stranden så vidt muligt sikres.

Hensynene er ikke angivet i en prioriteret rækkefølge men vil blive vurderet og vægtet i den konkrete sag. Det betyder, at når Kystdirektoratet giver tilladelse til en kystbeskyttelse, må denne nødvendigvis tilpasses naturen på stedet, således at en uheldig påvirkning af kystmiljøet minimeres. For at opnå en accept fra naturbeskyttelsesmyndighederne kan det derfor, afhængig af den aktuelle beskyttelse, være nødvendigt at ændre og tilpasse projektet for at minimere påvirkningen af kystlandskabet. Det kan i særlige tilfælde blive nødvendigt at opgive gennemførelse af en kystbeskyttelsesforanstaltning af hensyn til bevarelse af kystlandskabet, selv om dette kan medføre tab af ejendom.



3. Ansvar for kystbeskyttelse, tilladelse til at udføre kystbeskyttelsesforanstaltninger samt straffebestemmelser

Det er grundejers ansvar at beskytte egen ejendom mod oversvømmelse eller erosion fra havet. Det er derfor ejerne af de ejendomme, der opnår beskyttelse ved et anlæg, der skal udføre kystbeskyttelsesforanstaltningerne og afholde udgifterne ved etablering, drift og vedligeholdelse.

Det fremgår af lovens § 16, at alle kystbeskyttelsesforanstaltninger, dvs. faste anlæg og andre foranstaltninger, både på kysten og søterritoriet, kun må udføres med tilladelse fra transportministeren. Ministeren har bemyndiget Kystdirektoratet til at træffe afgørelse i disse sager. Kystdirektoratet skal derfor give tilladelse til alle kystbeskyttelsesforanstaltninger, inden disse kan udføres. Dette gælder også selv om en kommunalbestyrelse efter lovens kapitel 1 a har truffet beslutning om udførelse af en kystbeskyttelsesforanstaltning, der omfatter flere ejendomme.

Det påhviler derfor den enkelte grundejer at ansøge Kystdirektoratet om tilladelse til kystbeskyttelse som nærmere beskrevet i vejledningens kap. 4 og 5.

Hvis flere nabogrundejere i enighed ønsker at etablere en fælles kystbeskyttelsesforanstaltning på deres ejendomme, skal de ligeledes søge tilladelse hos Kystdirektoratet til kystbeskyttelse som nærmere beskrevet i vejledningens kap. 4 og 5.

Ønsker flere nabogrundejere at etablere en fælles kystbeskyttelsesforanstaltning både på egne ejendomme samt på ejendomme, hvis ejere ikke ønsker at deltage, kan de interesserede ejere anmode kommunalbestyrelsen om at søge kystbeskyttelsen gennemført efter bestemmelserne i kystbeskyttelseslovens kap. 1 a, som er nærmere beskrevet i vejledningens kap. 6. Hvis kommunalbestyrelsen beslutter, at kystbeskyttelsen skal gennemføres, skal kommunalbestyrelsen eller grundejerne tillige søge tilladelse hos Kystdirektoratet til kystbeskyttelse som nærmere beskrevet i vejledningens kap. 4 og 5.

Hvis Kystdirektoratet enten ved besigtigelse eller fra andre erfarer, at der er etableret kystbeskyttelse uden, at der foreligger en tilladelse dertil, pålægger Kystdirektoratet den ansvarlige for anlæggets opførelse at søge anlægget lovliggjort, jf. vejledningens kap. 4 og 5.

Hvis der ikke kan gives en tilladelse til bevarelse af anlægget, eller ejeren ikke ønsker at søge anlægget lovliggjort, vil Kystdirektoratet med en passende tidsfrist forlange anlægget fjernet og forholdene retableret.

Er et anlæg etableret ulovligt efter 1. januar 2007, kan den til enhver tid værende ejer af ejendommen, hvorpå eller ud for hvilken anlægget er placeret, påbydes at fjerne anlægget, hvis det ikke er muligt at finde frem til vedkommende, som har opført anlægget, jf. § 19 c i kystbeskyttelsesloven.

Forud for udstedelse af et sådant påbud skal transportministeren ved henvendelse til den nuværende ejer, naboer og lokale myndigheder have sikret sig, at det ikke er muligt at fastslå, hvem der har foretaget den ulovlige handling.

Transportministeren kan lade påbuddet tinglyse på ejendommen for ejerens regning.

Hvis et påbud ikke efterkommes, kan sagen, jf. § 19 d, indbringes for retten. Der kan idømmes tvangsbøder, indtil påbuddet er efterkommet.

Vurderes det, at ejeren af anlægget, uanset tvangsbøder, ikke vil lovliggøre forholdet, kan den tidligere tilstand forlanges genskabt for ejerens regning.

Der er udpantningsret for de udgifter, myndigheden måtte have i forbindelse hermed.

Hvornår skal der søges om tilladelse til kystbeskyttelse?

- Ved nyanlæg af kystbeskyttelse
- Ved udvidelse af eksisterende kystbeskyttelse
- Ved genoprettelse af eksisterende kystbeskyttelse (ved genoprettelse forstås genopførelse af kystbeskyttelse, som pga. manglende vedligeholdelse ikke længere har en kystbeskyttende funktion)
- Ved renovering af eksisterende kystbeskyttelse (ved renovering forstås, at anlægget ændres med hensyn til opbygning, materialevalg eller dimension)
- Ved vedligeholdelse af kystbeskyttelse anlagt før 1969, hvor der ikke foreligger en tilladelse til anlægget

I henhold til den givne tilladelse har ejere af kystbeskyttelses anlæg pligt til at vedligeholde anlægget i god og forsvarlig stand. Der skal derfor ikke søges tilladelse til almindelig vedligeholdelse af lovlig opført kystbeskyttelse.



4. Kystdirektoratets sagsbehandling

4.1 Ansøgning til Kystdirektoratet

Ved ansøgning om kystbeskyttelse anvendes et ansøgningsskema. Skemaet og den medfølgende vejledning kan findes på Kystdirektoratets hjemmeside <http://www.kyst.dk>, eller den kan fås ved at kontakte Kystdirektoratet.

En ansøgning til Kystdirektoratet skal som minimum indeholde:

- Adresse, matrikelnummer og landsejerlav for lokaliteten, hvor kystbeskyttelsen ønskes etableret, samt ansøgers adresse, hvis kystbeskyttelsen ikke etableres ud for ansøgers faste adresse. Repræsenteres ansøger af en kontaktperson (rådgiver, entreprenør el. lign.) skal dennes adresse ligeledes oplyses
- Oplysninger om hvad der søges om: Hvilken type kystbeskyttelse er der tale om (høfde, skræntfodsbeskyttelse m.v.), er det et nyt anlæg eller forstærkning eller renovering af et eksisterende anlæg osv.
- Sandsynliggørelse af at der er behov for kystbeskyttelse på lokaliteten
- Redegørelse for hvordan offentlighedens adgang til og passage langs kysten påvirkes af anlæggets opførelse
- Matrikelkort der viser anlæggets nøjagtige placering (dvs. anlæggets længde, afstand til kystlinjens middelvandstand, anlæggets afstand til ejendom). Matrikelkortet skal også angive naboejendomme til anlægget samt den eller de ejendomme, ud for hvilke anlægget skal placeres. Matrikelkort kan anskaffes ved kommunen eller på internettet, f. eks. fra miljøportalens hjemmeside
- Målsatte snittegninger der gør rede for konstruktionen, dens opbygning og materialevalg. Snittegningerne skal forsynes med koter i DVR90, dvs. højde i meter over daglig vande. Eksempler på snittegninger kan ses på Kystdirektoratets hjemmeside: <http://www.kyst.dk>
- Hvis ansøger repræsenteres af rådgiver/entreprenør, skal der foreligge samtykkeerklæring fra ejeren af matriklen om, at ejer er indforstået med repræsentationen, samt at ejer er indforstået med, at der anlægges kystbeskyttelse på ejendommen. Hvis kystbeskyttelsen strækker sig over flere matrikler, skal der foreligge samtykkeerklæringer fra alle berørte ejere

- Hvis kystbeskyttelsen anlægges på søterritoriet, skal ansøgningen vedlægges søkort, hvor på anlægget er indtegnet
- Andet relevant materiale. Det er oftest en stor fordel, at der vedlægges fotos for at belyse sagen bedst muligt. Det er vigtigt, at de vedlagte fotos så godt som muligt illustrerer kystens beskaffenhed, og det bør også angives på matrikelkortet, hvor de enkelte fotos er taget

4.2 Den indledende behandling

Når ansøgningen er modtaget kontrolleres det, om det modtagne materiale er tilstrækkeligt for en fuldstændig bedømmelse af ansøgningen. Det undersøges, om der er eksisterende kystbeskyttelser på den aktuelle strækning eller på nabostrækningerne, og i givet fald om Kystdirektoratet i sit arkiv har oplysninger om sådanne anlæg.

Inden Kystdirektoratet sender projektet i høring foretages en indledende afvejning af hensynene i kystbeskyttelseslovens formålsparagraf. Kystdirektoratet foretager en vurdering af behovet for kystbeskyttelse. Der foretages en teknisk bedømmelse af projektet, og det vurderes, om nabostrækningerne vil blive påvirket af anlæggelsen af kystbeskyttelsesforanstaltningen (se bilag 1). Det vurderes endvidere, om der er behov for supplerende oplysninger, og om der skal gives forslag til eventuelle tilretninger af projektet.

Der kan være forhold, som af forskellige grunde ikke er tilstrækkeligt belyst, og som derfor kræver en besigtigelse af lokaliteten.

Undersøgelse af behovet for kystbeskyttelse

Der er to principielt forskellige situationer, der kan være behov for at kystbeskytte imod: Havets erosion af kysten og oversvømmelse fra havet.

Erosion af kysten kan på langt sigt medføre, at der også opstår risiko for oversvømmelse.

Ved bedømmelse af behovet for erosionsbeskyttelse vurderes det, om erosionen af kysten er så kraftig, at en sikring af kystnær bebyggelse eller infrastruktur mod beskadigelse ved havets nedbrydning af klitter, kystskrænter og strandbredder er nødvendig. Generelt anses en erosionsbeskyttelse for nødvendig, når bebyggelse eller infrastruktur er truet af beskadigelse eller ødelæggelse inden for en kortere tidshorisont, typisk ca. 25 år. Dette fremgår af bemærkningerne til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse nr. 311 af 19. april 2006.

Ved bedømmelse af behovet for kystbeskyttelse mod oversvømmelse vurderes det, om der er risiko for oversvømmelse af det område, der ønskes beskyttet, og i givet fald hvilke værdier der vil blive berørt af en oversvømmelse. Behovet for en oversvømmelsesbeskyttelse vurderes ud fra sandsynligheden for den vejsituation, som kan udløse en oversvømmelse, og ud fra omfanget af mulige skader på bebyggelse og infrastruktur samt eventuelt tab af menneskeliv. Områder, der jævnligt udsættes for oversvømmelse fra havet med deraf følgende skader på ejendom, skal kunne beskyttes. Det er dog ikke muligt at fastsætte et eksakt niveau for hvilken højvandssituation, beskyttelse anses for at være nødvendig til. Kystdirek-

toratet anbefaler normalt, at en højvandsbeskyttelse mindst skal kunne modstå en 50-års vandstand, dvs. en vandstandssituation, der optræder gennemsnitligt en gang hvert 50. år.

Kystbeskyttelsessagerne har en meget forskelligartet karakter. De fleste sager drejer sig om udbedring, evt. udvidelse, af eksisterende kystbeskyttelses anlæg, eller de drejer sig om etablering af nye anlæg på strækninger, der i forvejen er præget af kystbeskyttelsesforanstaltninger.

En anden hovedgruppe af sager omhandler etablering af anlæg på hidtil uberørte kyststrækninger.

Der skal foreligge tungtvejende grunde for at etablere kystbeskyttelses anlæg langs kyststrækninger, der i forvejen er uberørte af sådanne anlæg. Jo mere værdifulde kyststrækningerne anses for at være ud fra kystdynamiske, geologiske, landskabelige eller biologiske hensyn, jo større krav stilles der til begrundelsen for etableringen af anlægget.

At en grundejer ønsker at forhindre, at vedkommendes grundareal formindskes, eller at man ønsker at beskytte værdifulde landskabs- eller kulturhistoriske elementer er ikke i sig selv tilstrækkelig argumentation for at få tilladelse til at gennemføre kystbeskyttelsesforanstaltninger.

Finder Kystdirektoratet på grundlag af de indledende vurderinger, at en ansøgning efter § 16 ikke lever op til formålsparagraffen, vil der blive givet afslag på ansøgningen uden en høring af andre myndigheder. Inden den endelige afgørelse træffes, vil ansøgeren have mulighed for at komme med en udtalelse.

4.3 Høring af myndigheder

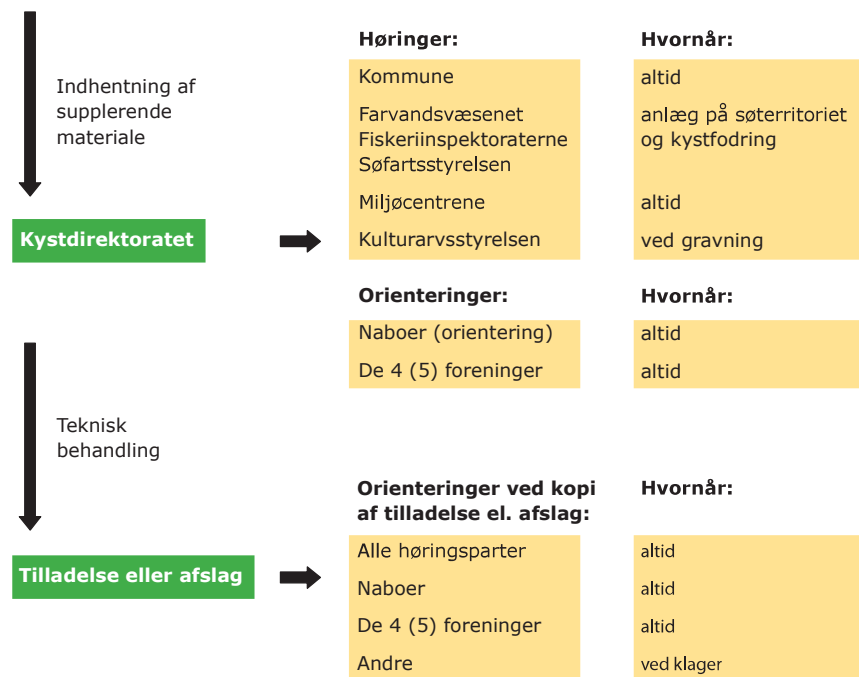
Efter den indledende behandling sendes ansøgningen i høring. Dette sker for at afgøre, om projektet er foreneligt med hensynet til naturen samt andre offentlige og private interesser.

Kystdirektoratet hører altid kommune og Miljøministeriets miljøcenter. Derudover høres andre myndigheder i det omfang kystbeskyttelsesforanstaltningen har relevans for deres administrationsområde. Dette kan f.eks. være:

- By- og Landsskabsstyrelsen
- Kulturarvsstyrelsen
- Farvandsvæsenet
- Fiskeriinspektoratet
- Søfartsstyrelsen

Sagsoplysning og høringer

ansøgning fra en eller flere enige grundejere til Kystdirektoratet



I kapitel 5 findes en orientering om de forskellige love, bekendtgørelser og andre administrative forskrifter, som kan have betydning i forbindelse med administration af sager om kystbeskyttelse.

Når Kystdirektoratet sender en ansøgning i høring, vil høringsmaterialet efter behov indeholde oplysninger om:

- Hvad der søges om (type og dimensioner)
- Hvor anlægget skal placeres
- Hvilket formål anlægget har
- Luftfoto
- Registrering af eksisterende konstruktioner
- Hvilke informationer Kystdirektoratets arkiver indeholder for den aktuelle lokalitet og det omkringliggende område

4.4 Høringsparternes udtalelser

Kommunen

Kommunen høres i alle sager om kystbeskyttelse. Kommunen påser lokale forhold, og hvorvidt etableringen af kystbeskyttelse er i konflikt med de områder, som varetages af kommunen. Det vil være naturligt, at kommunen i forbindelse med høringen forholder sig til:

- Hvorvidt foranstaltningen er i overensstemmelse med kommunens planer for områdets fremtidige udvikling
- Hvorvidt der skal udarbejdes en VVM-redegørelse for landdelen af anlægget, om der anbefales udarbejdet en VVM-redegørelse for den

del af anlægget, der måtte ligge på søterritoriet, og om der eventuelt kan udarbejdes en fælles VVM-redegørelse

- Hvorvidt der findes andre kystbeskyttelses anlæg i området, og om der i den forbindelse er behov for koordinering
- Hvorvidt der er en konflikt med nationale og internationale naturbeskyttelsesinteresser
- Hvorvidt der er konflikt med naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinjer i kommunen
- Hvorvidt området er fredet ved fredningskendelse
- Hvilke passagemuligheder der findes langs kysten
- Hvorvidt der i øvrigt er forhold, som strider imod interesser, som kommunen varetager

Miljøministeriet

Miljøministeriets miljøcentre hører altid. Høringssvarene kan f.eks. indeholde oplysninger om:

- Der kan gives de eventuelt nødvendige dispensationer fra naturbeskyttelseslovens § 15 om strandbeskyttelseslinjen og § 8 om klitfredning
- Der er en konflikt med nationale og internationale naturbeskyttelsesinteresser, herunder om der skal udarbejdes en konsekvensvurdering forud for endelig stillingtagen
- Der i øvrigt er forhold, som strider imod interesser, som varetages af miljøcentrene

Derudover hører By- og Landskabsstyrelsen i større sager samt sager med særlige interesser.

Kulturarvsstyrelsen

I sager, hvor et kystbeskyttelses anlæg eller en kystfodring også berører søterritoriet foretages en høring af Kulturarvsstyrelsen, hvis der i forbindelse med arbejdets udførelse skal graves i havbunden.

Styrelsen vurderer, om der er mulighed for at påtræffe fortidsminder eller skibsvrag på den berørte del af søterritoriet, og om der skal forlanges gennemført en marinarkæologisk forundersøgelse for ansøgerens regning.

Hvis der gennemføres en forundersøgelse, afgør styrelsen efterfølgende, om der skal stilles vilkår om sikring eller udgravning af eventuelle påtrufne fortidsminder eller vrag.

Desuden hører styrelsen i sager, hvor et ældre dige berøres, for at få afklaret om diget måtte være beskyttet som fortidsminde.

Farvandsvæsenet

Farvandsvæsenet hører alene, når der er tale om anlæg, der berører søterritoriet (bølgebrydere, kystfodringer og høfder).

I udtalelsen skal der tages stilling til vilkår for eventuel midlertidig eller permanent afmærkning af hensyn til skibsfartens sikkerhed.

Fiskeriinspektoratet

Fiskeriinspektoratet høres kun i sager, der berører søterritoriet.

Inspektoratet udtaler sig primært om, hvorvidt en fortrinsret til at sætte bundgarn kan krænkkes, og om der i den forbindelse skal stilles vilkår om erstatning for midlertidigt eller permanent tab af fiskeri.

Søfartsstyrelsen

Søfartsstyrelsen høres kun i sager, der berører søterritoriet. Søfartsstyrelsen udtaler sig om, hvorvidt anlægget eller arbejdet i forbindelse med etableringen af anlægget har konsekvenser for den frie sejlads eller sejladsikkerheden. Styrelsen kan i den forbindelse stille vilkår om risikoreducerende tiltag.

4.5 Orientering af berørte parter

Samtidig med at sagen sendes i høring, underrettes ejere af naboejendomme og andre, som kan blive berørt af projektet, skriftligt om ansøgningen. Hvis projektet skønnes at være af væsentlig betydning for området eller at have almindelig offentlig interesse, skal ansøgningen tillige offentliggøres på Kystdirektoratets hjemmeside og eventuelt i stedlige blade.

Endvidere orienteres interesseorganisationerne Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening. Ligger kystbeskyttelsesforanstaltningen i et internationalt naturbeskyttelsesområde orienteres desuden Dansk Ornitologisk Forening.

Ligeledes orienteres Kort- og Matrikelstyrelsen, hvis kystbeskyttelsesforanstaltningen anlægges på søterritoriet.

Indeholder et høringssvar en indsigelse eller en anmodning om supplerende oplysninger eller materiale, forelægges det ansøgeren til udtalelse. Ligeledes skal eventuelle indsigelser fra de orienterede parter forelægges ansøgeren til udtalelse.

De indkomne indsigelser og udtalelser indgår i den videre sagsbehandling. Inden den endelige afgørelse sendes et varsel om et eventuelt afslag, hvortil ansøger har mulighed for at komme med bemærkninger.

4.6 Afsluttende behandling

Efter høringen afgør Kystdirektoratet sagen på baggrund af:

- Høringssvarene med de respektive myndigheders vurdering og stillingtagen mht. dispensationer og tilladelser
- Eventuelle bemærkninger fra ejere af naboejendomme og fra offentligheden
- Egne undersøgelser
- En eventuel konsekvensvurdering i relation til internationale naturbeskyttelsesområder
- En eventuel VVM-redegørelse

Ved ansøgning om anlæg i eller nær internationale naturbeskyttelsesområder skal Kystdirektoratet sikre, at der er eller bliver foretaget en vurdering af, om den ansøgte foranstaltning indebærer forringelse af forholdene for de naturtyper og -arter, som er udpegningsgrundlag for området. Vurderingen foretages i henhold til bekendtgørelse nr. 874 af 2. september 2008 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår anlæg og udvidelse af havne og kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet (habitatbekendtgørelsen vedrørende søterritoriet).

De sager, der omhandler flere ejendomme, er efter bekendtgørelser til naturbeskyttelsesloven undtaget fra naturbeskyttelseslovens bestemmelser i § 3, stk. 1-3 om beskyttede naturtyper, § 8, stk. 1 om klitfredning samt § 15, stk. 1 om strandbeskyttelseslinjen (se nærmere i afsnit 5.1). De hensyn, som skal tilgodeses efter naturbeskyttelsesloven, varetages i stedet af Kystdirektoratet, når der træffes afgørelse efter kystbeskyttelsesloven.

4.7 Vilkår for tilladelse

En tilladelse til etablering af kystbeskyttelse vil normalt indeholde en række standardvilkår. Tilladelsen gives bl.a. kun på de vilkår, at kystbeskyttelsesanlægget skal tinglyses på ejendommen, og at anlægget ikke må udvides eller ændres uden tilladelse fra Kystdirektoratet. Det er ligeledes et vilkår, at ejeren skal vedligeholde anlægget i forsvarlig stand, samt at ejeren skal ændre eller fjerne anlægget, hvis der viser sig uforudsete, skadelige virkninger som følge af anlæggets etablering. Endvidere stilles der betingelse om, at tilladelsen skal udnyttes inden for en nærmere fastsat periode. Kystdirektoratet kan supplere tilladelsen med yderligere vilkår.

Kystbeskyttelse i Danmark

En undersøgelse udført i 1996-99 viser, at der på Danmarks ca. 6.500 km indre kyster på daværende tidspunkt var anlagt mere end:

- 900 km diger
- 700 km stenkastninger
- 13.000 høfder og bølgebrydere
- 5.600 moler og andre konstruktioner



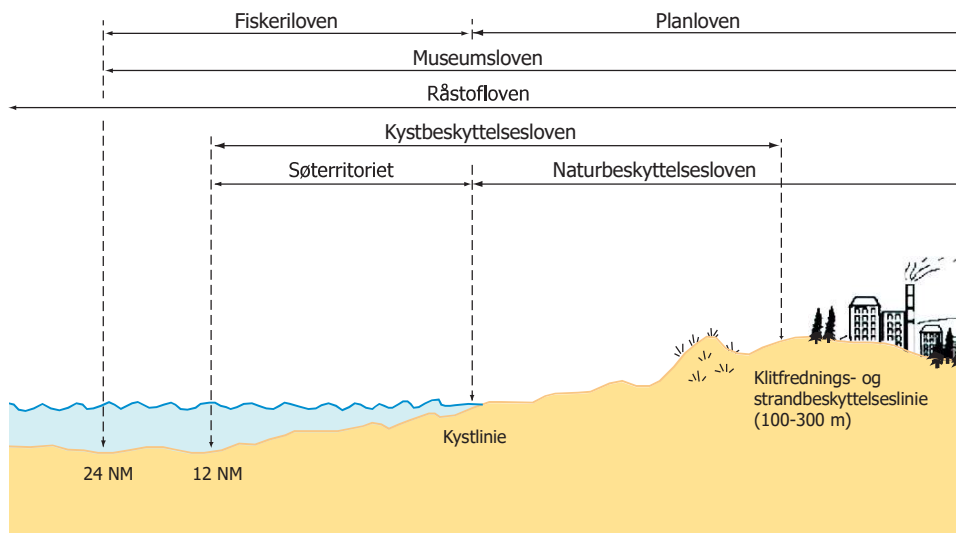




5. Dispensationer og anden relevant lovgivning

5.1 Naturbeskyttelsesloven

Naturbeskyttelsesloven indeholder en række bestemmelser, hvor navnlig følgende kan være af betydning for behandling af sager om kystbeskyttelse: § 3 om beskyttede naturtyper, § 8 om klitfredning, § 15 om strandbeskyttelseslinje og § 22 om færdselsret på stranden. Endvidere kan et kystområde være fredet efter lovens § 51.



Beskyttede naturtyper

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttede naturtyper (§ 3) administreres af kommunerne. Efter § 3 er søer, udpegede vandløb, heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev beskyttet mod ændringer i tilstanden. Der er i bekendtgørelse nr. 1172 af 20. november 2006 om beskyttede naturtyper fastsat regler om, at der ikke kræves dispensation fra naturbeskyttelseslovens bestemmelser i § 3 til kystbeskyttelsesanlæg langs flere ejendomme, hvortil der på forhånd er meddelt tilladelse i henhold til kystbeskyttelsesloven.

Den her nævnte undtagelse gælder kun for naturtyperne heder, strande og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev, og kun for ejendomme, der den 1. juli 1992 lå i byzone eller sommerhusområde, dvs. ejendomme på arealer, der er udlagt til byzone eller sommerhusområde efter den 1. juli 1992, er ikke undtaget dispensation.

I kystbeskyttelsessager, der involverer flere ejendomme, eller hvor ejendommen er beliggende i byzone eller sommerhusområde, varetager Kystdirektoratet de hensyn, der skal tilgodeses efter naturbeskyttelsesloven.

Klitfredningslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om klitfredningslinjen administreres af By- og Landskabsstyrelsen. Der findes kun klitfredede arealer langs Jyllands vestkyst.

Dispensionsansøgninger behandles af det pågældende miljøcenter. Efter anmodning fra Kystdirektoratet vurderer miljøcentret det ansøgte kystbeskyttelsestiltag. I de tilfælde hvor miljøcentret kan anbefale, at den ansøgte foranstaltning udføres, oplyses det over for Kystdirektoratet, at der kan forventes en dispensation, evt. på nærmere fastsatte vilkår. Hvis vurderingen falder negativt ud, vil myndigheden meddele Kystdirektoratet, hvorfor der ikke kan forventes meddelt dispensation fra klitfredningslinjen. For meddelelse af dispensation til ansøgeren forholdes på samme måde, som ved meddelelse af dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 15 om strandbeskyttelseslinjen.

I de tilfælde hvor det ikke er nødvendigt at dispensere, dvs. i de situationer, hvor der er tale om kystbeskyttelse ud for flere ejendomme, hvortil der på forhånd er meddelt tilladelse efter lov om kystbeskyttelse, vil miljøcentret efter anmodning fra Kystdirektoratet afgive en udtalelse om de klitfredningsmæssige og landskabelige forhold.

Strandbeskyttelseslinjen

Såfremt kystbeskyttelsesforanstaltninger kræver en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, skal dispensationen søges hos det pågældende miljøcenter. Det gælder for de situationer, hvor der er tale om kystbeskyttelse ud for enkeltejendomme eller kystbeskyttelse, der er opført langs flere ejendomme uden at der foreligger en tilladelse til kystbeskyttelsen, jf. naturbeskyttelseslovens § 15.

Hvis miljøcentret på grundlag af en samlet vurdering af ansøgningen finder, at projektet kan gennemføres, eventuelt på nærmere fastsatte vilkår, meddeles dette til Kystdirektoratet med oplysning om, at der kan dispenseres fra strandbeskyttelseslinjen.

Hvis miljøcentret finder, at det ikke vil være muligt at dispensere fra strandbeskyttelseslinjen, meddeles Kystdirektoratet dette med en begrundelse for, hvorfor dispensationen ikke kan gives.

Det er en forudsætning for udnyttelsen af en tilladelse til kystbeskyttelse, at der foreligger en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

Når der træffes en afgørelse efter kystbeskyttelsesloven vedrørende etablering af kystbeskyttelse ud for flere ejendomme, varetager Kystdirektoratet de hensyn, der skal tilgodeses efter naturbeskyttelseslovens § 15.

Passagemulighed

Det skal altid vurderes, om etablering eller udbygning af et kystbeskyttelsesanlæg vil kunne komme i konflikt med naturbeskyttelseslovens § 22 om offentlighedens passagemulighed langs kysten.

I forbindelse med udformningen af anlægget bør det derfor nøje overvejes, hvordan passage fremover vil være mulig. Dette gælder især for erosionskyster, hvor det, afhængigt af anlægstype, kan forudses, at stranden på langt sigt måske vil forsvinde.

Passagemulighed kan opnås på flere måder f.eks. ved anlæg af ramper, banketter, åbninger eller ved ikke at gøre anlægget større end absolut nødvendigt. Desuden kan passagen sikres ved at tillade færdsel bagom eller på konstruktionen.

Med passage menes, at det skal være muligt at færdes på strækningen, ikke nødvendigvis at passagemuligheden skal forbedres i forbindelse med udførelsen af kystbeskyttelse.

Som hovedregel skal passagen sikres. Imidlertid vil der opstå situationer, hvor bygninger som følge af havets erosion står overfor umiddelbart at falde i havet. Her må kravet til etableringen af passage lempes eller helt bortfalde til fordel for beskyttelsen af bygningen. Dette bør især gælde i de situationer, hvor det i praksis er umuligt eller forbundet med uforholdsmæssige store omkostninger at sikre passagen.

Der kan også være situationer, hvor passagemuligheden i praksis ikke findes på grund af eksisterende anlæg på den omhandlede ejendom eller på naboejendommene. Kystdirektoratet vurderer i hver enkelt sag, om passagemuligheden skal genskabes ved en eventuel renovering af anlægget.

Fredninger

Hvis den påtænkte kystbeskyttelsesforanstaltning ligger i et fredet område, eller i et område, hvor der er forslag til fredning, kan en ansøgning kun imødekommes efter dispensation fra det pågældende fredningsnævn, jf. naturbeskyttelseslovens § 50. En eventuel dispensation til udførelse af kystbeskyttelse må ikke stride mod fredningens formål.

En eventuel tilladelse vil ikke kunne udnyttes, før der foreligger en dispensation fra fredningsnævnet.

5.2 Forholdet til de internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttede arter

Ifølge bekendtgørelse nr. 874 af 2. september 2008 (habitatbekendtgørelsen vedrørende søterritoriet) skal kystbeskyttelsesforanstaltninger, som ligger i eller nær et internationalt naturbeskyttelsesområde, vurderes med hensyn til foranstaltningernes konsekvens for de naturtyper og arter, området er udpeget for at bevare samt visse arter af særlig betydning (bilag IV arter).

Ved behandling af sager vedrørende kystbeskyttelse i eller nær et internationalt naturbeskyttelsesområde skal Kystdirektoratet tage stilling til, om ansøgeren skal udarbejde en sådan konsekvensvurdering.

5.3 VVM: Vurdering af Virkningerne på Miljøet

Ved etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger skal der altid foretages en VVM-screening.

En VVM-screening er en sondering, som afgør, om det pågældende projekt er VVM-pligtigt, og om der, som følge deraf, skal foretages en egentlig Vurdering af Virkningerne på Miljøet.

I henhold til bekendtgørelse nr. 809 af 22. august 2005 om miljømæssig vurdering af visse anlæg og foranstaltninger på søterritoriet (VVM) skal Kystdirektoratet foretage en VVM-screening af kystbeskyttelse, eller dele af kystbeskyttelse, som anlægges på søterritoriet.

Screeningen vil ske i forbindelse med den almindelige sagsbehandling af ansøgningen.

Ved kystbeskyttelse på land skal grundejeren i henhold til bekendtgørelse nr. 1335 af 6. december 2006 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning anmelde projektet til kommunen, som derefter foretager en screening for den del af kystbeskyttelsen, som ligger på land.

Viser screeningen, at anlægget er VVM-pligtigt, skal kommunen meddele dette til grundejeren. Grundejeren kan derefter vælge at få udarbejdet et forslag til kommuneplantillæg med tilhørende VVM-redegørelse. Kommunen kan i den forbindelse forlange, at grundejeren giver de oplysninger og foretager de undersøgelser, der er nødvendige for at foretage en vurdering af projektets miljømæssige konsekvenser.

Hvis kommunen beslutter at fremme projektet, skal forslaget til kommuneplantillæg med tilhørende VVM-redegørelse sendes i offentlig høring af en varighed på mindst 8 uger. Efter endt høring kan kommunen endeligt vedtage kommuneplantillægget, hvorefter Kystdirektoratet kan meddele tilladelse til etablering af kystbeskyttelsen.

Formålet med at lave en VVM-screening, og eventuel VVM-redegørelse, er at belyse projektets konsekvenser for omgivelserne så tidligt som muligt. En VVM kan derfor resultere i, at projektet skal ændres, så det belaster omgivelserne mindst muligt.

5.4 Råstofloven

I den danske råstofhusholdning anbefales det, at havbundsmaterialer fra oprensning og uddybning i videst muligt omfang nyttiggøres, f.eks. til kystfodring. Forud for nyttiggørelse af materialerne skal der indhentes en nyttiggørelsestilladelse fra By- og Landskabsstyrelsen. Det er en forudsætning for nyttiggørelsen af materialet, at det er dokumenteret uforurenat.

Skal der foretages en direkte indvinding af sand til kyststrandfodring kan det foretages i områder, hvor der på forhånd er givet tilladelse til råstof-

indvinding. Er dette ikke tilfældet forudsætter fodringen en indvindings-tilladelse, som søges ved By- og Landskabsstyrelsen.

5.5 Museumsloven

Efter museumslovens kapitel 8 a (§ 29 a) må der ikke foretages ændringer i tilstanden af sten- og jorddiger og lignende. Det er dog videre anført, at forbuddet mod ændringer ikke gælder for diger, der alene tjener kystbeskyttelsesformål, medmindre de er beskyttet som fortidsminder. Er sten- og jorddiger o.l. beskyttet som fortidsminder gælder særlige regler.

Af lovens § 29 g fremgår det, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af fortidsminder på havbunden, herunder skibsvrag og skibsladninger, der er mere end 100 år gamle.

Kulturministeren kan i forbindelse med et anlægsarbejde eller en aktivitet på havbunden stille krav om, at den ansvarlige for anlægsarbejdet eller aktiviteten udfører en marinarkæologisk forundersøgelse. Udgiften til undersøgelser og eventuel sikring af det påtrufne fortidsminde eller vrag afholdes af den ansvarlige for anlægsarbejdet eller aktiviteten.

5.6 Fiskeriloven

Der kan i medfør af fiskerilovgivningen være givet fortrinsret til bundgarnsfiskeri langs kysten. En sådan fortrinsret gives normalt for op til 5 år.

Det betyder, at et kystbeskyttelsesanlæg eller en kystfodring, som kan medføre midlertidigt eller permanent (fortrinsrettens restløbetid) tabt fiskeri ikke kan gennemføres uden ydelse af erstatning for det dokumenterede tab.

5.7 Lov om sikkerhed til søs

I henhold til bekendtgørelse nr. 903 af 12. juli 2007 om lov om sikkerhed til søs skal kystbeskyttelsesanlæg på søterritoriet og anlægsarbejde i forbindelse med etablering af kystbeskyttelse, der kan have betydning for skibsfarten, afmærkes. I medfør af bekendtgørelse nr. 229 af 4. april 1989 om afmærkning m.v. i dansk afmærkningsområde, afgør Farvandsvæsenet, hvorledes afmærkningen skal foretages, og der kræves desuden, at arbejde, der har betydning for skibsfarten, skal bekendtgøres i Efterretninger til søfarende i god tid før, arbejdet begynder.

5.8 Kommuneplan og lokalplan

I forbindelse med kommunens udtalelse bør det vurderes, om en kystbeskyttelsesforanstaltning harmonerer eller kan komme i konflikt med kommunens planer for lokalområdets udvikling, herunder med en eventuel ny adgangsmulighed til stranden eller en rekreativ udnyttelse af kysten.

Ansøger skal også søge om...

Her er en kort liste over forhold, som ansøger eventuelt selv skal søge afklaret, før Kystdirektoratet kan give en tilladelse til kystbeskyttelse.

VVM screening/redegørelse

- ved anlæg på land skal projektet anmeldes til kommune. Kommunen foretager herefter en VVM-screening for landdelen af anlægget
- ved anlæg på søterritoriet foretager Kystdirektoratet automatisk en VVM-screening for sødelen af anlægget
- hvis VVM-screeningen viser, at anlægget er VVM-pligtigt, er det anmelderens og kommunens ansvar at få foretaget og finansieret en VVM-redegørelse

Konsekvensvurdering

- ved anlæg nær eller i et internationalt naturbeskyttelsesområde er det ansøgers ansvar at få foretaget en foreløbig vurdering og evt. en konsekvensvurdering

Dispensationer fra naturbeskyttelsesloven

For sager der omhandler en enkelt ejendom eller anlæg opført, før der foreligger en tilladelse (se nærmere i afsnit 5.1) skal der søges dispensation fra naturbeskyttelsesloven:

- Ligger anlægget i et område, der er omfattet af § 3 bestemmelse om beskyttede naturtyper, skal der søges dispensation hos kommunen, hvis ejendommen er beliggende uden for en byzone eller sommerhusområde (se nærmere i afsnit 5.1)
- Ligger anlægget i et område, der er omfattet af bestemmelse om klitfredning (kun langs den jyske vestkyst), skal der søges dispensation hos det lokale miljøcenter
- Ligger anlægget i et område, der ligger inden for strandbeskyttelseslinjen, skal der søges dispensation hos det lokale miljøcenter

Særlige tilladelser, dispensationer o.l.

- ved opførelse af anlæg i et fredet område skal der søges dispensationen hos pågældende fredningsnævn
- ved genindvinding og nyttiggørelse af oprensningsmateriale eller lignende skal der søges tilladelse hos By- og Landskabsstyrelsen
- ved kystbeskyttelsesarbejder der kan have betydning for skibsfarten, skal arbejdet bekendtgøres i Efterretninger for søfarende 3-4 uger før arbejdet begynder



6. Kommunalbestyrelsens beføjelser efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a

Ønsker flere grundejere at etablere kystbeskyttelse på en kyststrækning, hvor nogle grundejere ikke vil deltage eller er uenige om projektet, kan de interesserede grundejere anmode kommunalbestyrelsen om at indlede en sag om kystbeskyttelse efter bestemmelserne i kystbeskyttelseslovens kap. 1 a.

Uenigheden kan bunde i, hvorvidt foranstaltningen overhovedet skal gennemføres, hvilken udstrækning den skal have, hvordan den i givet fald skal udformes, eller hvordan udgifterne skal fordeles.

Kommunalbestyrelsen har også mulighed for af egen drift at beslutte at rejse en sag efter kapitel 1 a. Der kan for eksempel være et kommunalt ønske om at få renoveret en kyststrækning med forskelligartede, voldsomme eller forfaldne kystbeskyttelses anlæg. En kommunalbestyrelses beslutning om at gennemføre kystbeskyttelse på en kyststrækning kan først bringes til udførelse, når Kystdirektoratet har givet tilladelse dertil efter § 16, jf. kap. 3-5.

6.1 Anmodning til kommunalbestyrelsen

De interesserede grundejere skal skriftligt anmode kommunalbestyrelsen om at indlede en sag om etablering af fælles kystbeskyttelse for flere ejendomme. Kystbeskyttelsesloven stiller krav til formen og indholdet i en anmodning om at rejse en kystbeskyttelsessag. Er disse krav opfyldt, kan kommunalbestyrelsen ikke umiddelbart afvise anmodningen.

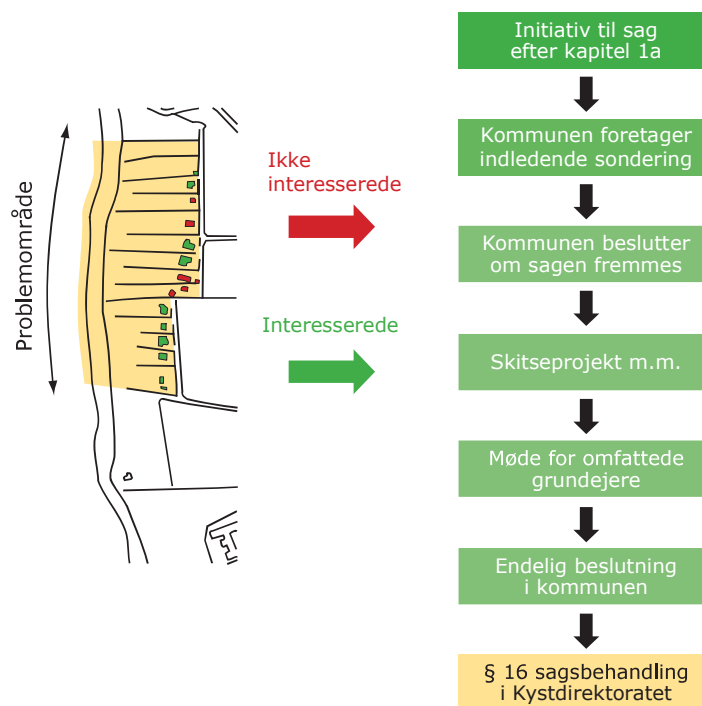
Den skriftlige anmodning skal indeholde:

- En beskrivelse af den foranstaltning, som foreslås gennemført, f.eks. om det er en beskyttelse mod oversvømmelse eller mod nedbrydning af kystskrænten
- Et forslag til foranstaltningens udstrækning, samt en oversigt over de ejendomme som tænkes omfattet af foranstaltningen
- En begrundelse for ønsket om at etablere foranstaltningen, f.eks. en beskrivelse af risikoen for skader på eller ødelæggelse af ejendom

Anmodningen kan også indeholde et forslag til valg af konstruktion, f.eks. en skræntfodsbeskyttelse, et dige eller etablering af bølgebrydere.

Er det kommunalbestyrelsen selv, der rejser en sag, skal der også, til brug for de efterfølgende faser i sagsforløbet, udarbejdes en projektbeskrivelse og en begrundelse for, hvorfor projektet ønskes gennemført.

Oversigt over kap. 1 a sag



6.2 Indledende behandling

Når kommunalbestyrelsen har modtaget en anmodning om at rejse en kystbeskyttelsessag, skal den foretage en bedømmelse af, om anmodningen indeholder de nødvendige oplysninger for en foreløbig afgørelse af, om projektet skal søges fremmet.

Er det tilsendte materiale utilstrækkeligt, anmodes ansøgeren om supplerende oplysninger, eller kommunalbestyrelsen foranlediger selv det ønskede materiale tilvejebragt.

Kommunalbestyrelsen kan efter § 1 a, stk. 3, selv iværksætte eller pålægge ansøgeren at iværksætte forundersøgelser eller skitseprojektering af kystbeskyttelsesforanstaltningerne. Det kan være nødvendigt i de tilfælde, hvor der efter en beslutning om at fremme sagen, skal tilvejebringes et mere sikkert teknisk og økonomisk grundlag for en endelig beslutning om videreførelse af projektet.

Kommunalbestyrelsen har altså mulighed for at vælge, om den foreløbigt vil afholde udgifter til eventuelle forundersøgelser m.v., herunder at afholde udgiften hvis projektet ikke bliver gennemført, eller om den vil pålægge ansøgerne at afholde disse udgifter, med risiko for at projektet opgives på et tidligt stadium.

6.3 Høring af Kystdirektoratet og mulige interessenter

Når anmodningen indeholder de nødvendige informationer, indhenter kommunalbestyrelsen en udtalelse fra Kystdirektoratet.

Kystdirektoratet skal i sin udtalelse forholde sig til behovet for kystbeskyttelse, herunder til udstrækning og udformning af en eventuel nødvendig foranstaltning. I den forbindelse undersøges det, om eventuel eksisterende kystbeskyttelse på nabostrækninger med fordel vil kunne inddrages i en samlet løsning.

Vurderer Kystdirektoratet i sin udtalelse, at der ikke er et behov for kystbeskyttelse, har det intet formål at videreføre sagen. Dette skyldes, at Kystdirektoratet ikke senere vil kunne give en anlægstilladelse efter § 16.

Kommunalbestyrelsen anmoder tillige alle de grundejere, der senere kan tænkes at blive pålagt bidragspligt om en udtalelse. Den enkelte grundejer forventes at tilkendegive, om han er interesseret i at få udført en kystbeskyttelse, og i givet fald også bidrage økonomisk til dens udførelse.

På grundlag af de modtagne udtalelser beslutter kommunalbestyrelsen, om sagen skal fremmes eller opgives. Hvis kommunalbestyrelsen ikke ønsker at fremme sagen, skal dette meddeles skriftligt til ansøgeren og de hørte grundejere med en begrundelse for, hvorfor sagen ikke ønskes fremmet.

Kommunalbestyrelsen kan kun afvise at fremme en sag hvis:

- Kystdirektoratet vurderer, at der ikke er behov for kystbeskyttelse
- Tilkendegivelserne fra de hørte grundejere helt klart viser, at der ikke vil være fornøden opbakning til projektets gennemførelse
- Projektet findes uforeneligt med hensynet til naturen eller den kommunale planlægning for området

Kommunalbestyrelsens afgørelse om at afslå en anmodning kan, jf. lovens § 18, stk. 3, påklages til transportministeren for så vidt angår retlige spørgsmål såsom inhabilitet og fejl i sagsbehandlingen.

6.4 Sagens videre behandling

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter at fremme sagen, udarbejdes et egentligt skitseprojekt med tilhørende økonomisk overslag for både anlægs- og vedligeholdelsesudgifter samt et forslag til bidragsfordeling udarbejdet på grundlag af de økonomiske overslag. Projektforslaget skal være så gennearbejdet, at der foreligger et sikkert grundlag for de berørte grundejeres tilkendegivelse af, om de ønsker projektet gennemført eller opgivet.

De grundejere, der kan tænkes omfattet af projektet, indkaldes til et møde, og projekt og overslag fremsendes sammen med indkaldelsen. Invitationen til mødet skal være skriftlig og med mindst 4 ugers varsel. Med samme varsel skal de berørte områders grundejerforeninger inviteres til mødet, ligesom der skal indvarsles til mødet ved meddelelse i ét eller flere stedlige blade.

Da kommunens afgørelse kan påklages af Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening, jf. lovens § 18, stk. 2, er det hensigtsmæssigt at invitere disse organisationer til mødet.

Der kan endvidere være andre interesseorganisationer, som det kan være relevant at orientere om sagen.

Hvis en nabokommune forventes at skulle bidrage økonomisk til en kystbeskyttelsesforanstaltning, skal den indvarsles til mødet med samme tidsfrist som de øvrige indvarslede.

På mødet skal kommunalbestyrelsen nærmere redegøre for projektets indhold på følgende områder:

- Foranstaltningens udstrækning og opbygning
- Graden af beskyttelse der opnås
- Eventuelle yderligere fordele for området
- Projektets økonomi, herunder udgifter til anlæg og vedligeholdelse
- Finansiering og fordeling mellem de påtænkte bidragspligtige, herunder også om kommunen vil bidrage økonomisk til realiseringen af projektet
- Hvordan projektet tænkes fremmet, herunder hvem der skal lede sagen og være ansvarlig for fremdriften
- Om der skal foretages ekspropriation for at gennemføre projektet
- Om der skal oprettes et kystlag til at forestå den fremtidige drift

På mødet diskuteres detaljerne i projektet med mødedeltagerne, ligesom kommunalbestyrelsen modtager tilkendegivelser om interessenternes interesse for projektet, evt. ved en afstemning.

Det kan være hensigtsmæssigt at sætte en frist, således at der også efter mødet kan fremsættes skriftlige bemærkninger til projektet.

Kommunalbestyrelsen kan anmode Kystdirektoratet om at bistå som sagkyndig under sagens videre behandling, naturligvis navnlig under mødet. Det er op til kommunalbestyrelsen at afgøre, om man ønsker Kystdirektoratets medvirken under selve sagens forløb. Men da Kystdirektoratet skal give den endelige tilladelse i henhold til lovens § 16, vil et tæt samarbejde mellem kommunalbestyrelsen og Kystdirektoratet under sagsforløbet være til begge parter fordel.

Det skal understreges, at Kystdirektoratets opgave under sagen alene er af vejledende art. Kystdirektoratet udarbejder ikke egentlige projektforslag eller konkrete forundersøgelser.

6.5 Kommunalbestyrelsens beslutning

På grundlag af de tilkendegivelser der måtte fremkomme på eller efter mødet, beslutter kommunalbestyrelsen, om projektet skal opgives eller gennemføres, og i givet fald hvad der skal udføres, hvem der skal udføre det, og hvordan udgifterne skal finansieres og fordeles.

Kommunalbestyrelsens beslutning skal meddeles skriftligt til de til mødet indkaldte grundejere, og den skal offentliggøres i de samme blade som mødeindkaldelsen. Kommunalbestyrelsens beslutning skal endvidere skriftligt meddeles Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages til transportministeren, jf. lovens § 18 og afsnit 6.3.

Beslutter kommunalbestyrelsen at opgive sagen, må de udgifter, den har afholdt til indvarsling, afholdelse af møde og øvrige administrative udgifter, samt eventuelle forundersøgelser og skitseprojektering m.v., afholdes endeligt af kommunen.

Er der tale om større anlæg, der medfører væsentlige udgifter til forundersøgelser og projektering m.v., vil det være hensigtsmæssigt med afholdelse af flere møder. Herved kan det sikres, at de kommunale udgifter ikke bliver unødigt store, hvis sagen må opgives undervejs i processen.

6.6 Gennemførelse af kystbeskyttelsen

Når kommunalbestyrelsen har besluttet, at sagen skal fremmes, skal den træffe en række beslutninger om:

- 1) Hvilke foranstaltninger der skal udføres
- 2) Hvem der skal lede sagen og være ansvarlig for fremdriften
- 3) Hvem skal forestå eventuelle supplerende undersøgelser, projektering og udbud
- 4) Hvordan og af hvem kystbeskyttelsesforanstaltningerne skal udføres
- 5) Hvorledes udgifterne skal udredes, og hvordan de skal finansieres på kort og langt sigt
- 6) Eventuel ekspropriation
- 7) Hvorledes anlægget skal vedligeholdes
- 8) Hvem der skal forestå eventuelle løbende foranstaltninger (kystfodring)
- 9) Eventuel oprettelse af et lag

Kommunalbestyrelsen skal i sin underretning af grundejerne i videst muligt omfang, eventuelt i flere omgange, redegøre for ovenstående forhold.

Kommunalbestyrelsen kan, uden afholdelse af et nyt møde med grundejerne, gennemføre mindre ændringer i forhold til det forelagte projekt, hvis de grundejere, der vil blive berørt af ændringen, har haft mulighed for at udtale sig.

Efter at ovenstående forhold er klarlagt, ansøges Kystdirektoratet om tilslutning til projektet. Kystdirektoratet behandler derefter sagen efter § 16, jf. kap. 4.

Ad 1) Hvad skal der udføres

På baggrund af den modtagne anmodning om udførelse af kystbeskyttelse, Kystdirektoratets udtalelse, eventuelle forundersøgelser, den udførte

skitseprojektering, samt de på ét eller flere møder med grundejerne fremkomne tilkendegivelser, vil kommunalbestyrelsen kunne beslutte, hvilke foranstaltninger der skal udføres.

Ad 2) Sagens ledelse

Sagen fremmes bedst muligt ved at etablere en gennemskuelig projektorganisation, så ansvaret for at iværksætte de tiltag, der er nødvendige for sagens fremme, er entydigt placeret. På den måde undgås tvivl om, hvem der har ansvaret, og det sikres, at sagen fremmes mest hensigtsmæssigt.

Hvis der allerede eksisterer et lag, kan ansvaret for sagens ledelse og fremme placeres hos lagets bestyrelse. Er der tale om et helt nyt anlæg, vil det være vanskeligt at etablere et lag på et så tidligt tidspunkt i sagens forløb. Sagens ledelse kan da placeres hos kommunalbestyrelsen selv, eventuelt gennem en ekstern rådgiver, eller hos en gruppe berørte grundejere.

Det er kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for at træffe beslutning herom.

Ad 3) Forundersøgelser, projektering og udbud

De sager, der rejses over for kommunalbestyrelsen, vil generelt være af større omfang. Det må derfor antages, at deres tilvejebringelse i almindelighed vil forudsætte professionel rådgivning i forbindelse med eventuelle krav om forundersøgelser, projektering, økonomiske beregninger udbud m.v. Kommunalbestyrelsen må i disse sager være ansvarlig for valg af en rådgiver. Denne kan derefter afslutte projektering og udbud m.v., når der er truffet beslutning om, at sagen skal fremmes.

Kommunalbestyrelsen kan dog også, jf. lovens § 1 a, stk. 3, vælge at lade ansøgeren eller et lag forestå nødvendige forundersøgelser og projektering. Benyttelse af et lag kan især komme på tale, hvis der skal foretages udvidelse, ændring eller renovering af eksisterende anlæg.

Ad 4) Kystbeskyttelsens udførelse

Der skal også træffes beslutning om, hvordan og af hvem arbejdet skal udføres.

Skal arbejdet udbydes, og skal det udføres i en samlet entreprise eller eventuelt opdeles i delentrepriser, f.eks. med en særskilt entreprise for kystfodring? Skal det være en offentlig eller en indbudt licitation, eller skal der kun indhentes underhåndsbud?

Omhandler sagen forstærkning, udbygning eller renovering af et eksisterende anlæg, og administreres et sådant anlæg af et eksisterende lag, vil det være naturligt, at de besluttede foranstaltningers udførelse drøftes og aftales med laget.

Ad 5) Bidragsfordeling og finansiering af udgifter

Bidrag kan pålægges ejere af ejendomme, der opnår beskyttelse eller en anden form for fordel ved den foranstaltning, der udføres.

Ejerne af de direkte beskyttede ejendomme er den kreds, det primært kan være tale om at pålægge bidragspligt. Direkte beskyttede ejendomme vil typisk være erosionstruede ejendomme, der ligger i første række ud mod havet, eller lavtliggende ejendomme, som uden digebeskyttelse vil blive oversvømmede ved høj vandstand i havet (stormflod).

Loven begrænser imidlertid ikke kredsen af private ejendomsbesiddere, der kan pålægges bidragspligt, til ejerne af de direkte beskyttede ejendomme, men medtager også ejendomme, som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen.

Her tænkes bl.a. på, at projekter, som højner den rekreative værdi på en nærliggende strand, kan have økonomisk værdi for ejendomme, der ikke opnår direkte beskyttelse af projektet.

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte de kriterier, som udgør grundlaget for fordelingen af bidragspligten, og beslutte hvordan kriterierne skal vægtes indbyrdes.

Der kan for eksempel lægges vægt på ejendommenes størrelse og værdi samt deres længde mod kysten. For ejendomme der ikke direkte beskyttes, vil afstanden til stranden, men naturligvis også de rekreative værdier på stranden, være væsentlige faktorer.

Ud over at yde bidrag som grundejer kan en kommunalbestyrelse vælge at lade kommunen bidrage i dens egenskab af offentlig myndighed inden for rammerne af kommunalfuldmagten og de regler, der i øvrigt gælder for kommunale bidrag.

I den situation hvor en foranstaltning har betydning for en kyststrækning, der går gennem flere kommuner, kan transportministeren efter indstilling fra en kommunalbestyrelse pålægge en nabokommune at yde bidrag til et kystbeskyttelsesprojekt. Betingelsen for, at ministeren kan gøre dette, er, at der foreligger en indstilling herom fra en kommune, som bidrager til projektet i dens egenskab af offentlig myndighed.

Det kan være velbegrundet, at det offentlige bidrager til et anlægs tilvejebringelse og igangsætning af visse foranstaltninger, selv om der ikke efterfølgende gives bidrag til fremtidige udgifter.

I bilag 2 er givet en række eksempler på bidragsfordelingen i tidligere gennemførte kystbeskyttelsessager.

Kommunalbestyrelsen bestemmer, jf. lovens § 9, hvordan midlerne til kystbeskyttelsesforanstaltningerne, herunder også til forundersøgelser, projektering og hele sagens forberedelse, skal tilvejebringes.

Kommunalbestyrelsen beslutter således, om der skal optages lån til hel eller delvis finansiering af foranstaltningen, om kommunen skal garantere for et eventuelt lån, eller om hele projektet skal finansieres ved kontante indskud fra de bidragspligtige.

Kommunalbestyrelsen kan overveje, om det ikke vil være både praktisk og hensigtsmæssigt, at den foreløbigt afholder udgifterne i sagens indledende faser.

Ad 6) Ekspropriation

I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen foretage ekspropriation med hjemmel i § 6, hvis det er nødvendigt for kommunalbestyrelsen eller et digelag at få ejendomsretten over et areal i forbindelse med kystbeskyttelse. Efter lovens § 6, stk. 2 kan kommunalbestyrelsen ekspropriere strandbred, forlandet foran et dige eller en kyststrækning uden sammenhængende landvegetation.

Denne særlige bestemmelse er indsat med henblik på tilfælde, hvor det i forbindelse med udøvelse af plejeforanstaltninger kan være nødvendigt med fri råderet over strandbred eller forland foran diger, også selv om der ikke udføres faste anlæg på arealerne.

Ligeledes kan ekspropriationen bestå i både erhvervelse af fast ejendom samt pålæg af servitutter og brugsrettigheder. Sidstnævnte behov vil typisk opstå i forbindelse med forundersøgelser.

Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter, at et kystbeskyttelsesanlæg skal opføres på arealer, hvor ejeren ikke ønsker at deltage i beskyttelsen, vil der ikke kunne blive tale om ekspropriation. Et sådant indgreb må grundejeren tåle uden erstatning, da den beskyttelse, der opnås ved anlæggelse af kystbeskyttelsen, anses for at være mere værdifuld end den begrænsning i råderet over grunden, som følger af anlægget.

Ad 7) Vedligeholdelse

Kommunalbestyrelsen skal også træffe beslutning om den fremtidige vedligeholdelse af den foranstaltning, det er besluttet at gennemføre, herunder om udgifterne til vedligeholdelse skal fordeles på samme måde som anlægsudgiften.

Tidligere sager har vist, at offentlige myndigheder, selv om de har bidraget til anlæggets finansiering, ikke nødvendigvis bidrager til vedligeholdelsen af faste anlæg. Derimod har det vist sig, at de i vidt omfang bidrager til eller helt afholder udgiften til løbende foranstaltninger (bl.a. kystfodring).

Hvis der i forbindelse med gennemførelse af en kystbeskyttelsesforanstaltning oprettes et lag, vil det være naturligt, at dette lag også bliver ansvarlig for vedligeholdelse af foranstaltningen.

Oprettes der ikke et lag, vil vedligeholdelsesforpligtelsen helt naturligt hvile på de grundejere, som er omfattet af projektet. Denne forpligtelse tillige med fordelingen af bidrag til vedligeholdelse skal da tinglyses på de enkelte ejendomme.

Ad 8) Løbende foranstaltninger

Ved en løbende foranstaltning forstås gentagen udførelse af et arbejde med det formål at fastholde en tidligere etableret tilstand. Der vil typisk være tale om kystfodring, men der kan også være tale om frigravning af vandudløb gennem stranden for at sikre afvanding af baglandet.

Ad 9) Oprettelse af et lag

Kommunalbestyrelsen kan oprette et lag til at administrere de opgaver, som vedligeholdelse af faste anlæg kræver, eller som besluttet udført, typisk kystfodring med jævne mellemrum.

Alternativt kan kommunalbestyrelsen, særligt når der er tale om foranstaltninger, som har et bredere rekreativt formål, beslutte at påtage sig den administration, som en beslutning om kystbeskyttelsesforanstaltninger medfører. Dette alternativ kan have mange praktiske fordele, idet kommunens tekniske forvaltning da vil have det direkte (ikke blot tilsynsmæssige) ansvar for aktiviteterne.

Oprettes et lag, kan dette, alt efter dets funktion, efter lovens § 7 benævnes digelag, kystsikringslag, kystbeskyttelseslag eller blot kystlag.

Hvis et lag oprettes ved kommunalbestyrelsens beslutning, undergives laget kommunalbestyrelsens tilsyn. Der er tale om både et teknisk og økonomisk tilsyn.

Det tekniske tilsyn skal sikre, at anlæggene stedse er i forskriftsmæssig stand, og at lagets bestyrelse i det hele varetager de opgaver, som det påhviler laget at løse. Kommunalbestyrelsen kan konsultere Kystdirektoratet om tekniske spørgsmål.

I mange gamle vedtægter for digelag, herunder landvindingslag, og kystsikringslag er det anført, at Vandbygningsvæsenet (nu Kystdirektoratet) er teknisk tilsynsførende.

Efter vedtagelsen af kystbeskyttelsesloven i 1988 blev det besluttet, at staten ved Kystdirektoratet fremover kun ville varetage det tekniske tilsyn for diger fra den dansk-tyske grænse til Esbjerg på den jyske vestkyst og for digerne på Lolland og Falster. Amterne blev derfor opfordret til lejlighedsvist at få ændret vedtægterne således, at tilsynsforpligtelsen overgik til amterne.

Da alle vedtægter endnu ikke er ændret på dette punkt, opfordres kommunalbestyrelserne til i forbindelse med de ændringer af forpligtelsen til at varetage det økonomiske tilsyn, der er en følge af strukturreformen, også at foretage ændring af forpligtelsen til at varetage det tekniske tilsyn.

Der må nødvendigvis føres et økonomisk tilsyn, da det er kommunalbestyrelsen, der bestemmer, hvilke bidrag der skal udredes til dækning af lagets udgifter, jf. lovens § 13, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal derfor have et godt kendskab til lagets regnskabsføring.

Til illustration af hvilke bestemmelser en vedtægt efter Kystdirektoratets opfattelse bør indeholde, er der som bilag 3 til denne vejledning optrykt et vejledende udkast til en vedtægt.

Hvis et lag oprettes, skal vedtægten tinglyses på de bidragspligtige ejendomme i henhold til lovens § 8.





7. Andre administrative bestemmelser

I forbindelse med kystbeskyttelsesforanstaltninger skal ejere af omliggende arealer jf. kystbeskyttelseslovens § 14, stk. 1 tåle, at arealerne i nødvendigt omfang benyttes i forbindelse med forundersøgelser, tilsyn, vedligeholdelse og andre foranstaltninger. Personer, der færdes på arealerne, skal efter anmodning kunne legitimere sig og dokumentere deres ret til at færdes på arealet.

Denne færdselsret gælder tillige forundersøgelser og tilsyn i forbindelse med anlæg på søterritoriet jf. § 14, stk. 2.

Efter § 17 i kystbeskyttelsesloven kan transportministeren fastsætte generelle, og kommunalbestyrelsen konkrete, bestemmelser om færdsel og brug af forstrand, strandbred og kystbeskyttelsesanlæg.

Bestemmelsen har til formål at undgå skader og nedslidning af kystbeskyttelsesanlæg, f.eks. ved forbud mod oplæg af både m.v. på stranden, specielt i vinterhalvåret.

Bestemmelsen finder således ikke anvendelse ved anden færdselsregulering, der ikke har til formål at beskytte anlægget.

Bestemmelse om begrænsning af færdsel eller brug skal bekendtgøres i ét eller flere stedlige blade.





8. Klagebestemmelser

8.1 Klage over Kystdirektoratets afgørelse

Kystdirektoratets afgørelser efter kystbeskyttelsesloven og regler fastsat efter loven kan påklages i overensstemmelse med reglerne fastsat i bekendtgørelse nr. 427 af 9. maj 2007 om Kystdirektoratets opgaver og beføjelser, om klageadgang og om kundgørelse af ordensreglementer for havnebekendtgørelse.

Det fremgår heraf, at klage over afgørelse om bl.a. kystbeskyttelse kan påklages af den, som har fået afslag på en ansøgning om tilladelse, eller som har fået en tilladelse, men ønsker de fastsatte vilkår efterprøvet. Afgørelsen kan endvidere påklages af en offentlig myndighed eller en privat, der under sagens behandling overfor Kystdirektoratet har fremsat indsigelser eller forslag om vilkår.

Afgørelserne kan ligeledes påklages af Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening.

Ministeren kan udvide kredsen af klageberettigede interesseorganisationer.

En klage skal være skriftlig. Den indsendes til Kystdirektoratet, som videresender klagen til transportministeren sammen med bemærkninger til klagen, den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i grundlaget for afgørelsen.

Klagen skal være modtaget senest 4 uger efter datoen for meddelelse af afgørelsen til den pågældende eller for offentliggørelsen. Transportministeren kan se bort fra tidsfristen, hvis omstændighederne taler derfor.

En klage har opsættende virkning, hvis den er påklaget i henhold til § 3, stk. 3, pkt. 2., dvs. hvis klagen har afsæt i en indsigelse, der er fremkommet i løbet af sagen.

8.2 Klage over kommunalbestyrelsens afgørelse

I henhold til kystbeskyttelseslovens § 2, stk. 2, kan kommunalbestyrelsens afgørelse efter den indledende behandling, hvor kommunalbestyrelsen på baggrund af udtalelser fra Kystdirektoratet og de involverede grundejere beslutter, hvorvidt en sag skal fremmes, påklages til transportministeren. Afgørelsen kan dog kun påklages for så vidt angår retlige spørgsmål, herunder almindelige forvaltningsretlige spørgsmål såsom inhabilitet og manglende sagsoplysning m.v.

Jf. kystbeskyttelseslovens § 18 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven eller regler fastsat efter loven, dvs. de afgørelser om sagens fremme, bidragsfordeling m.v. som kommunalbestyrelsen træffer efter mødet med interessenterne, påklages af den, som afgørelsen er rettet til, og af enhver der må antages at have en væsentlig individuel interesse i sagen.

Afgørelserne kan desuden påklages af Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Grundejernes Landsorganisation og Fritidshusejernes Landsforening.

Ministeren kan udvide kredsen af klageberettigede interesseorganisationer.

En klage skal være skriftlig. Den indsendes til kommunalbestyrelsen, som videresender klagen til transportministeren sammen med bemærkninger til klagen, den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i grundlaget for afgørelsen.

Klage skal være modtaget senest 4 uger efter datoen for meddelelse af afgørelsen til den pågældende eller for offentliggørelsen. Transportministeren kan se bort fra tidsfristen, hvis omstændighederne taler derfor.

Rettidig indgivet klage har opsættende virkning. Kommunalbestyrelsen kan dog bestemme, at uopsættelige reparations- og afværgeforanstaltninger skal igangsættes uanset rettidig klage. Igangsætning af et arbejde forudsætter dog, at Kystdirektoratet har meddelt eventuel fornøden tilladelse hertil efter § 16.



Bilag 1 Teknisk optimering og tilpasning af anlæg

I forbindelse med revisionen af kystbeskyttelsesloven i 2007 blev der tilføjet en formålsparagraf, som foreskriver, at kystbeskyttelsesforanstaltninger skal være teknisk optimerede og tilpassede til den pågældende kyststrækning.

Bestemmelsen har skærpet kravene til udformningen af kystbeskyttelses-anlæg og nedenfor gives et indblik i nogle af de overvejelser, der gøres i sagsbehandlingen i forhold til de ovennævnte hensyn i formålsparagraffen.

Der vil altid være tale om en individuel vurdering fra sag til sag alt efter de aktuelle forhold på den pågældende lokalitet.



Indvirkninger på nabostrækninger

Ved ansøgninger om tilladelse til etablering af erosionsbeskyttelse, såsom skråningsbeskyttelse, bølgebrydere og høfder, tages særligt konstruktionernes mulige negative indvirkning på kyststrækningens udvikling i betragtning.

Ved behandling af ansøgninger om tilladelse til etablering af hofde, bølgebryder eller skråningsbeskyttelse skal det altid vurderes, om etableringen vil påvirke nabogrundene negativt. Etablering af en hofde eller bølgebryder medfører en læsideerosion, dvs. en øget erosion af kysten i læsiden af konstruktionen, mens skråningsbeskyttelse først og fremmest har negativ indvirkning på kysten umiddelbart foran beskyttelsen, hvor stranden over tid vil reduceres. Skråningsbeskyttelse kan dog også resultere i en nedsat sandtransport og dermed på sigt en øget kysttilbagetrækning nedstrøms for beskyttelsen.

De negative indvirkninger på nabostrækninger er størst ved etablering af hofde eller bølgebryder, og som konsekvens heraf gives der kun i særlige tilfælde tilladelse til etablering af enkeltstående hofde og bølgebrydere, da beskyttelsen af et forholdsvis kort stykke kyst ikke skønnes at opveje den negative indvirkning på nabostrækningen.

Der lægges vægt på, at der ved etablering af kystbeskyttelse planlægges langsigtet. Derfor gives der generelt ikke tilladelser til konstruktioner, som kun virker på kort sigt som f.eks. T-hofde. Det er konstateret, at T-hofders kystbeskyttende effekt hurtigt aftager eller helt forsvinder, da de negative indvirkninger på nabostrækningerne er så voldsomme, at konstruktionen bliver bagskåret.

Konstruktionens opbygning

Det vægtes højt i vurderingen af et kystbeskyttelsesanlægs opbygning, at anlægget ikke er større end højst nødvendig. Typiske eksempler på overdimensionerede anlæg er hofde, der er for høje eller som er bygget så lange, at de rækker ud over den zone, hvor den kystnære sandtransport foregår. Der kan også være tale om skråningsbeskyttelse, hvor der er etableret en betonmur bag stenkastningen. Betonmuren har ingen betydning for effekten af kystbeskyttelsen og er derfor unødvendig.

Som nævnt lægges der vægt på, at der planlægges langsigtet, når der skal etableres kystbeskyttelse. Derfor tillades kun konstruktioner, som er stabilt opbyggede.



Det betyder bl.a., at erosionsbeskyttelse såsom skråningsbeskyttelser, høfder og bølgebrydere som hovedregel skal være anlagt på et geotekstil. Geotekstilet holder underlaget stabilt og sikrer, at havets strøm og bølger ikke løbende tager materiale fra underlaget, hvilket ellers ville resultere i, at konstruktionen synker sammen og mister sin effekt.

På lignende måde stilles der som regel krav om, at et dige beplantes med græs, da græslaget holder på digets jord- eller sandfyld, og styrker digets stabilitet.

Materialer

De materialer, som anvendes i kystbeskyttelses anlæg, skal være så naturlige og holdbare som muligt.

På den baggrund gives der som hovedregel ikke tilladelse til etablering af pælehøfder eller andre konstruktioner af træ, da træ ikke er slidfast i mødet med det sand, som bølger og strøm bærer med sig.

Kun i særlige tilfælde kan der opnås tilladelse til etablering af kystbeskyttelses anlæg, hvor der er anvendt beton. Beton har lavere vægtfylde end f.eks. natursten og kan derfor være ustabil ved angreb fra større bølger. Dertil kommer, at betons slidstyrke overfor konstant slibning af sand er tvivlsom, og at betonkonstruktioner er svære at vedligeholde. Går der hul på en støbt betonkonstruktion, er eneste holdbare løsning at brække hele konstruktionen ned og støbe den forfra for at sikre, at konstruktionen ikke har et svagt punkt, som gør den sårbar overfor havets erosion.



Endvidere gælder det for betonkonstruktioner, at de er ufleksible og dermed ikke afbøder bølgenes angreb så godt som f.eks. en korrekt opbygget stenkastning.

For at opnå et teknisk optimeret dige skal det opbygges af så ensartede materialer som muligt. Der vil altid være en svaghed i diget, der hvor to forskellige materialetyper mødes, og benyttes der f.eks. betonblokke, murbrokker o.l. i stedet for jord, sand og ler, vil det forringe digets stabilitet.



Bilag 2 Eksempler på bidragsfordeling i tidligere gennemførte kapitel 1 a sager:

Bidragsfordeling efter ejendommens beliggenhed og anvendelse: Højvandsbeskyttelse ved Bisserup

For at beskytte et lavtliggende område med helårsbeboelse, sommerhuse og erhverv mod oversvømmelse blev der anlagt et dige.

Udgifterne blev opdelt i parter, og bidrag blev fastsat efter ejendommens anvendelse og gulvkote, dvs. hvor lavt ejendommen er beliggende.

Ejendomme beliggende helt eller delvist under kote +2,0 m, dvs. under 2 m over daglig vande, blev pålagt bidragspligt. For ejendomme med helårsbeboelse beliggende under kote +2,0, bidragedes med 6 parter, og for ejendomme med helårsbeboelse beliggende over kote +2,0 bidragedes med 3 parter. For sommerhuse med en beliggenhed under kote +2,0 bidragedes med 4 parter, og der bidragedes med 2 parter ved beliggenhed over kote +2,0. Ved ubebyggede grunde bidragedes der med 1 part, samt hvilende parter, der udløses ved bebyggelse. For erhvervsejendomme blev parterne fastsat på grundlag af en konkret risikovurdering. Endelig blev kommunen tildelt et antal parter for sikring af kloak og vej.

Bidragsfordeling efter risikovurdering: Højvandsbeskyttelse ved Aggersund

Ved anlæggelse af dige til beskyttelse af helårsbeboelse ved Aggersund blev det beskyttede område opdelt i 4 takstklasser efter risiko for oversvømmelse. Ejendomme med størst risiko blev tildelt 10 parter, mens ejendomme med ubetydelig risiko blev tildelt 3 parter.

Bidragsfordeling efter ejendommens grundværdi: Højvandsbeskyttelse ved Dragør Nordstrand

Projektet omfatter beskyttelse af knap 200 ejendomme mod oversvømmelse fra Øresund ved anlæggelse af et dige langs kysten.

Alle ejendomme beliggende helt eller delvist under kote +1,6 m blev pålagt bidragspligt. Bidraget blev fastsat ud fra den enkelte ejendoms grundværdi. Ejendomme beliggende under kote +1,35 m, hvor risikoen

for oversvømmelse blev beregnet til at være dobbelt så stor som for de øvrige bidragspligtige ejendomme, indgik med fuld grundværdi, mens øvrige ejendomme indgik med halv grundværdi. Dragør Kommune blev som grundejer inden for det beskyttede område pålignet et fast bidrag på ca. 10 % af den samlede udgift.

Bidragsfordeling efter ejendommens størrelse: Kystbeskyttelse ved Egå Kystpark

Projektet omfatter et høfdeanlæg til fastholdelse af stranden foran en boligvej langs stranden. På søsiden af vejen findes 5 ubebyggede ejendomme tilhørende grundejerforeninger og private i baglandet. Langs landsiden af vejen ligger 26 private ejendomme.

Bidragsfordelingen blev fastsat således, at halvdelen af udgiften til anlægget fordeltes efter arealstørrelse mellem ejendommene på søsiden. Den anden halvdel af udgiften fordeltes ligeligt mellem de 26 ejendomme på landsiden.

Bidragsfordeling ved projekt indeholdende rekreativ forbedring: Kystbeskyttelse ved Handbjerg Strand

Projektet omfatter et høfdeanlæg og skræntbeskyttelse af en knap 400 m lang kyststrækning i Struer Kommune på grænsen til Vinderup Kommune. Høfderne blev næsten helt finansieret af fondsmidler. Skræntbeskyttelsen skulle principielt betales af grundejerne ved en vej langs kysten, men da projektet også indeholdt en oprydning og rekreativ forbedring af stranden, blev også de 2 kommuner og de bagvedliggende ejendomme, som fik fordel af strandforbedringen, pålagt mindre bidrag. Bidragene udgjorde i størrelsesordenen 20.000 kr. for ejendomme i 1. række, 15.000 kr. for øvrige ejendomme langs vejen og 1.200 kr. for de ejendomme, der havde fordel af strandforbedringen.

Bidragsfordeling ved projekt indeholdende rekreativ forbedring: Kystbeskyttelse Hundested – Spodsbjerg

Projektet omfattede renovering og udbygning af kystbeskyttelsen på en ca. 2 km lang kyststrækning. På en kort strækning opførtes ny skræntbeskyttelse, de eksisterende høfder blev retableret og forstærket, der anlagdes et antal nye bølgebrydere og udførtes en ralfodring på store dele af stranden.

Skræntbeskyttelsen betaltes af de direkte beskyttede ejendomme. De øvrige foranstaltninger, som medførte en forbedring af strandkvaliteten og den rekreative udnyttelse betaltes med 1/3 af amtet, 1/3 af kommunen og 1/3 af kystgrundejerne. For sidstnævnte fordeltes udgiften principielt efter ejendommens kystlinjelængde.



Bilag 3 Vejledende udkast til vedtægt for kystbeskyttelseslag

(Vejledende udkast)

Vedtægt for Kystbeskyttelseslaget -----navn)

Lagets oprettelse

§ 1. Lagets navn er _____.

Stk. 2. Laget er oprettet i henhold til lov om kystbeskyttelse og _____ Kommunalbestyrelsens beslutning af _____.

Stk. 3. Lagets hjemsted er _____ Kommune.

Lagets anlæg

§ 2. Lagets anlæg beskytter en ca. — m lang kyststrækning fra det sydlige skel af matr.nr. — til det sydlige skel af matr.nr. — ved (i) _____ (sted- eller kommunebetegnelse) og består af

Eks. 1: 10 høfder og en skråningsbeskyttelse af skrænten bag ved strandbredden på en ca. 300 m lang strækning.

Eks. 2: et ca. 500 m langt jorddige med digekrone mellem kote 3,0 m og 4,0 m, beklædt med et glacis til kote 1,5 m.

Eks. 3: 4 bølgebrydere i en afstand af omkring 30 m fra kystlinjen.

Stk. 2. En udførlig beskrivelse af anlægget og angivelse af de ejendomme, hvorpå eller ud for hvilke anlægget er beliggende, er optaget i bilag 1 til denne vedtægt, hvortil hører kopi af matrikelkort. Såfremt der gennemføres ændringer, forstærkninger eller andre forbedringer af anlægget, skal angivelsen i stk. 1 og bilag 1 ændres.

Stk. 3. Ændring af lagets anlæg kan kun ske efter kommunens bestemmelse, jf. lovens § 11, og med tilladelse fra Kystdirektoratet, jf. lovens § 16.

Lagets medlemmer

§ 3. Lagets medlemmer er de til enhver tid værende ejere af de ejendomme, der er anført i den som bilag 2 til denne vedtægt optagne fortegnelse.

Stk. 2. Fortegnelsen angiver det partsantal, hvormed vedkommende ejendom (ejer) bidrager til dækning af lagets udgifter.

Stk. 3. Hvis en ejendom udstykkes eller i øvrigt afgiver areal, skal ejendommens ejer underrette kommunalbestyrelsen derom. Kommunalbestyrelsen fordeler derefter det bidrag, der påhviler ejendommen, jf. lovens § 8, stk. 2.

Lagets opgaver

§ 4. Lagets anlæg skal vedligeholdes i god og forsvarlig stand. De dimensioner og andre egenskaber, som er angivet i bilag 1, skal så vidt muligt konstant være opfyldt.

Stk. 2. Sker der skade på anlægget, skal skaden snarest muligt udbedres.

Stk. 3. På digekrone og -skråninger skal græsset slås mindst een gang årligt. Ukrudt skal bekæmpes enten ved hugning/slåning eller ved sprøjtning. Træer og buske må ikke forefindes på digearealerne. Muldvarpe, rotter (mosegrise) og lignende skadedyr skal bekæmpes effektivt.

Stk. 4. Med henblik på at sikre, at der foretages nødvendig retablering af digehøjden efter eventuelt indtrufne sætninger (for diger), og med henblik på at konstatere, om anlægget påføres større belastning som følge af eventuelt forøgede vanddybder, skal der med mellemrum, mindst hvert 10. år, foretages kontrolopmåling af anlæggets dimensioner og af vanddybderne ud for anlægget.

Stk. 5. Laget har endvidere til opgave at foretage en løbende kystfodring på strækningen fra — til —. Kystfodringen skal så vidt muligt være udført før den 1. oktober.

Anlæggets brug

(Særligt for diger)

§ 5. Diget må ikke beplantes. Kun får må græsse. Materialer eller både må ikke oplægges på diget eller på stranden foran det.

Stk. 2. Færdsel på langs af diget må ikke ske. Færdsel over diget må kun ske på de særskilt anlagte overgange.

Generalforsamling

§ 6. Ordinær generalforsamling afholdes hvert år inden udgangen af maj måned.

Stk. 2. Dagsordenen for den ordinære generalforsamling skal omfatte:

1. Valg af dirigent.
2. Forelæggelse af årsregnskab med revisionspåtegning samt årsberetning.
3. Forelæggelse af budget for det efterfølgende regnskabsår.

4. Valg af medlem til bestyrelsen og stedfortræder for samme.
5. Valg af revisor. (Udgår, hvis bestemmelse som i § 14, stk. 3).
6. Eventuelt.

Stk. 3. Forslag fra medlemmerne til behandling på den ordinære generalforsamling må være indgivet til bestyrelsen senest 2 måneder efter regnskabsårets udløb.

§ 7. Ekstraordinær generalforsamling kan indkaldes af bestyrelsen og skal indkaldes, når medlemmer, der repræsenterer 1/3 af stemmerne, forlanger det.

§ 8. Generalforsamling indvarsles med 14 dages varsel ved skriftlig meddelelse til medlemmerne eller ved bekendtgørelse i stedlige blade.

§ 9. Stemmeret udøves i forhold til det antal parter, som vedkommende repræsenterer.

Bestyrelse

§ 10. Bestyrelsen består af 5 medlemmer. Genvalg kan ske.

Stk. 2. For hvert medlem vælges en stedfortræder.

Stk. 3. Hvert år afgår efter tur eet bestyrelsesmedlem samt vedkommende stedfortræder. Afgangen de første år afgøres ved lodtrækning.

Stk. 4. Bestyrelsen skal stille forslag om valg af nyt medlem og stedfortræder.

§ 11. Bestyrelsen vælger selv sin formand og fordeler arbejdet mellem sine medlemmer.

Stk. 2. Bestyrelsen fører en protokol over forhandlingerne på bestyrelsesmøder og generalforsamlinger. Udskrift sendes til kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når 3 medlemmer er til stede. Beslutninger vedtages ved simpelt flertal, idet formandens stemme gør udslaget i tilfælde af stemmelighed.

§ 12. Alle lagets medlemmer er valgbare og pligtige at modtage valg, medmindre sygdom, bortrejse eller anden rimelig grund forhindrer varetagelse af hvervet.

Stk. 2. I tilfælde af varigt forfald suppleres bestyrelsen med vedkommende stedfortræder.

Regnskab og budget

§ 13. Lagets regnskabsår løber fra 1. januar til 31. december.

Stk. 2. Senest den 1. februar sender bestyrelsen regnskab til revisor, som med påtegning tilbagesender det inden den 1. april.

§ 14. Bestyrelsen udarbejder et budget for det kommende regnskabsår til forelæggelse på den ordinære generalforsamling.

Stk. 2. Inden den 1. juli sender bestyrelsen regnskab, budget, årsberetning og generalforsamlingsudskrift til kommunalbestyrelsen, der skal godkende regnskab og fastsætte bidrag for det kommende regnskabsår.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen udpeger lagets revisor.

§ 15. Hvert år inden den 1. oktober meddeler ——— Kommunalbestyrelse, hvilke bidrag de enkelte bidragspligtige ejendomme skal udrede, jf. lovens § 13.

Tilsyn

§ 16. Laget er undergivet kommunalbestyrelsens økonomiske og tekniske tilsyn, jf. lovens § 7, stk. 2. Kommunalbestyrelsen har om tekniske spørgsmål adgang til at rådføre sig med Kystdirektoratet.

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan pålægge lagets bestyrelse at sørge for, at bestemte foranstaltninger, som det påhviler laget at lade udføre, bringes til udførelse. Hvis pålægget ikke efterkommes, kan kommunalbestyrelsen lade foranstaltningerne udføre for lagets regning, jf. lovens § 12, stk. 2.

Tinglysning

§ 18. Kommunalbestyrelsen lader for lagets regning denne vedtægt tinglyse på de i bilag 2 anførte ejendomme. Påtaleberettiget er kommunalbestyrelsen og lagets bestyrelse.

Stk. 2. Ændringer i vedtægten og dens bilag skal tinglyses, når kommunalbestyrelsen bestemmer dette.

Stk. 3. Det påhviler ejerne af de respektive ejendomme at berigtige tingbogen ved udstykning m.v., jf. denne vedtægts § 3, stk. 3.

Klageadgang

§ 19. Lagets bestyrelse og lagets enkelte medlemmer kan forelægge kommunalbestyrelsen spørgsmål om fortolkning af denne vedtægt og spørgsmål om den måde, hvorpå laget forvaltes.

Stk. 2. En generalforsamlingsbeslutning kan forelægges kommunalbestyrelsen. Hvis kommunalbestyrelsen ikke godkender beslutningen, bliver den uvirksom.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift ophæve en generalforsamlingsbeslutning.

§ 20. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages til transportministeren efter lovens § 18.

Vedtægtsændring og lagets ophævelse

§ 21. En af generalforsamlingen truffet beslutning om ændring af denne vedtægt eller om lagets ophævelse er først gyldig, når den er godkendt af kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 7, stk. 2, henholdsvis § 11, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift ændre denne vedtægt.

Stk. 3. Det påhviler lagets bestyrelse at ajourføre vedtægten og bilag til denne, når udviklingen nødvendiggør dette, jf. således § 2, stk. 2, og § 3,

stk. 3. Kommunalbestyrelsens pålæg herom skal efterkommes. Kommunalbestyrelsen kan for lagets regning foretage det fornødne til vedtægtens ajourføring. Udfærdiget af _____ Kommunalbestyrelse, den _____

